

Доктрината за Троицата от А до Я

عقيدة الثالوث من الألف إلى الياء باللغة البلغارية

Писател:

Ахмед Ел-Емир

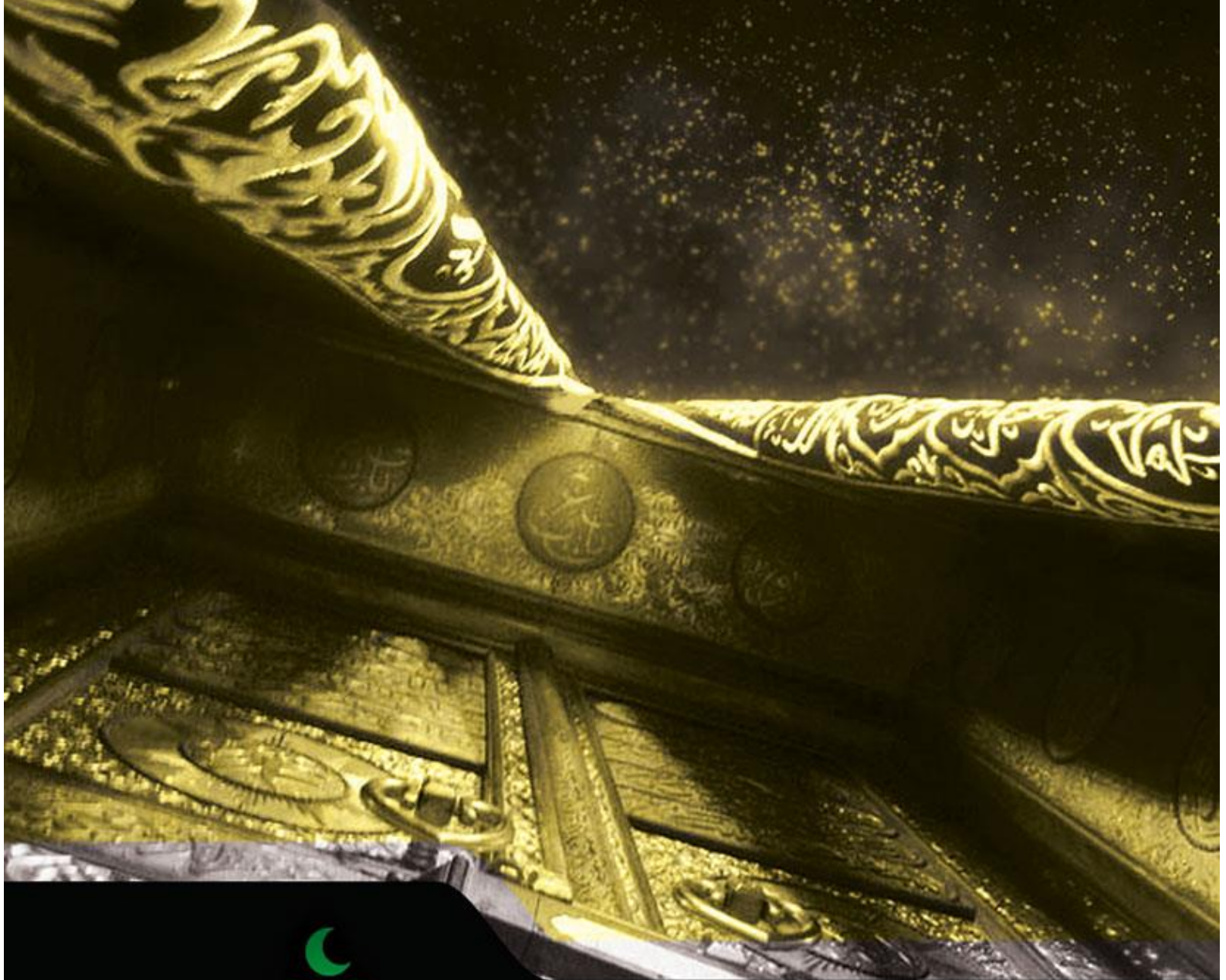
Преводач:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER

& Емин Голев

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение

Първа глава: „Доктрината за Троицата“ като доказателство за божествеността на Исус Христос /мир нему/.

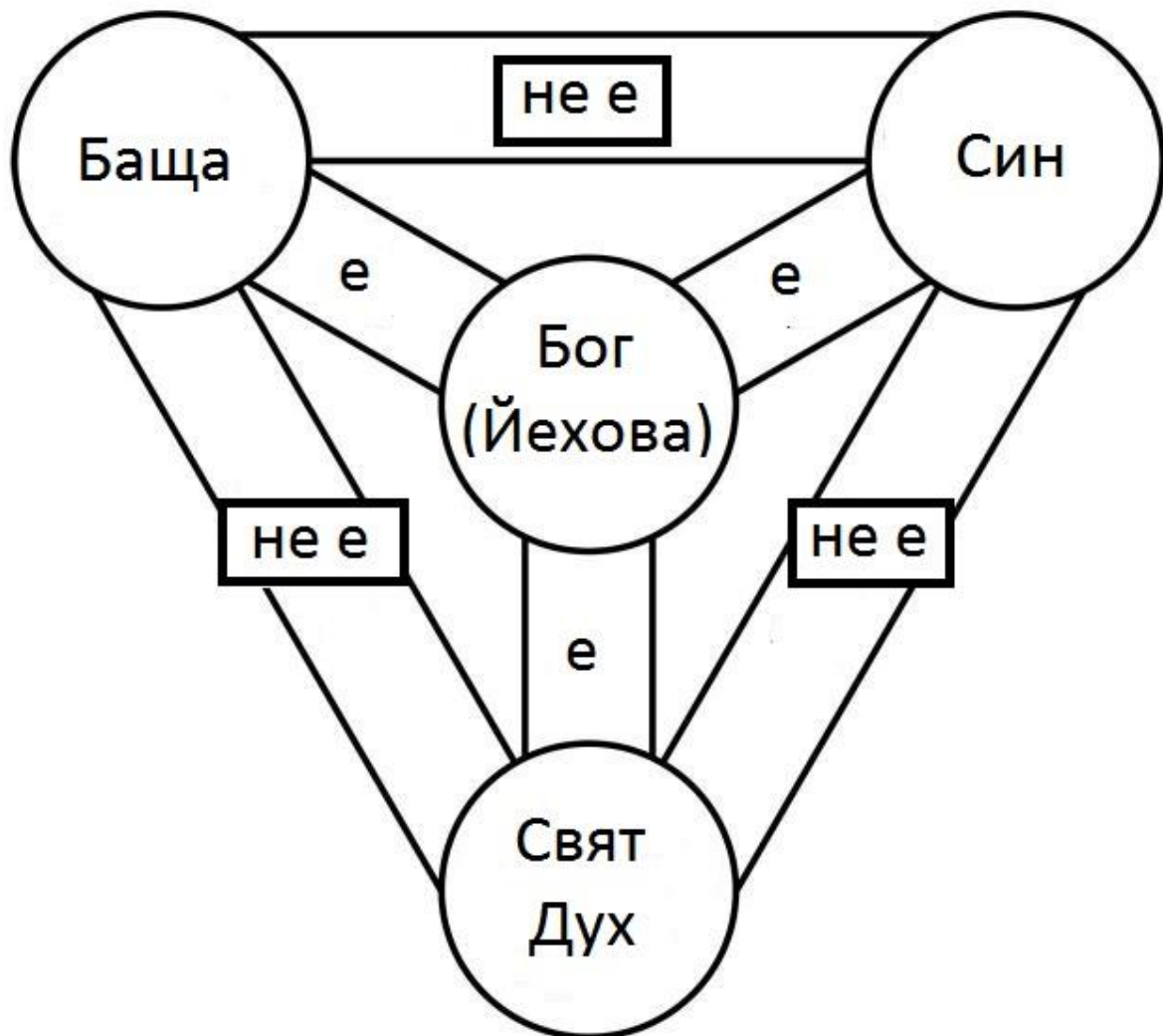
Втора глава: Кратка история на доктрината за Троицата.

Трета глава: Християнската доктрина от монотеизма до Троицата.

Четвърта глава: Природата на Христос и връзката на божествеността с човешката природа.

Пета глава: Философията и доктрината за разпятието и изкуплението.

Шеста глава: Доказателствата на последователите на Троицата.

УВОД

Слава на Бог, Този, Който изпрати Мухаммед като благовестител и преупредител, като призоваващ към Него – с Негово позволение – и като озаряващ светилник. Слава на Бог, Този, Който е почел сподвижниците на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем*¹ и ги е дарил с големи превъзходства. О, Аллах, благослови и с мир дари Мухаммед, семейството му, и сподвижниците му, и нека балагослова и мира над тях бъдат много и постоянни.

Уважаеми читателю, една от най-ключовите точки в ислямско-християнския диалог е да се говори за доктрината за Троицата. Често след като мюсюлманите представят на християните достатъчно доказателства за това, че Всемогъщият Бог е Един, Единствен и Той е Аллах, и че призивът на всички пророци и пратеници, включително на Исус е бил призив към монотеизъм, накрая християните започват да уверяват, че и те вярват само в един Бог, че според тях също няма друг бог освен Него. Обаче, след това започват да убеждават мюсюлманите, че този Бог според тях е един-единствен, но е в три лица (Отец, Синът и Светият Дух). Така те с убеденост се опитват да убедят мюсюлманите, че не вярват в три бога, но само в един Бог, който е с три лица (ипостаса). В крайна сметка не рядко и мюсюлманинът, и християнинът се разделят и си тръгват, като всеки един от двамата не е удовлетворен от думите на другия и всеки един от тях си продължава да си вярва по същия начин както до този момент.

Всъщност основният проблем е, че християнинът е възпитан на това вярване и да го повтаря непрестанно. Той постоянно повтаря онова, което е чул за това вярване (в троицата), без да навлиза в същността му и без да изисква да знае подробности за него. Поради тази причина темата на тази книжка ни потапя дълбоко в християнската вяра. Така християнина ще достигне до правилното разбиране за светата троица и ще види, дали наистина той вярва в един-единствен Бог, освен Когото няма друг бог, или реално вярва в три бога едновременно и извършва най-големия грях, грехът, за който са предупреждавали всички пратеници и пророци, а именно политеизма (езичеството, съдружаването или приемането на друг бог, освен единствения Бог – Аллах).

Книгата разглежда историята на християнството от монотеизма до достигането му до доктрината за троицата. В нея се споменава как троицата е изцяло нова доктрина, непозната при афгентичното писание низполсано на Исус и как тази доктрина е причинила появата на голям проблем по отношение на Исус, който е: Дали Исус е човек или е Бог, или е бог и човешко същество едновременно? Каква е връзката на божествеността на Исус с неговата човечност? Обединени ли са, смесени ли са или са разделени? И кой всъщност е бил разпънат на кръст и убит, Исус, който се заявява, че е бог, или Исус, който се казва, че е човек? След това

¹ Аллах да го благослови и с мир да го дари.

книжката пояснява как философията е повлияла на християнското вярване като е нанесла огромна вреда върху него, защото чрез нея са били внедрени много ереси и погрешни вярванията на философите в тази религия. Книжката разглежда също и доказателствата на последователите на доктрината за Троицата и ги опровергава.

Писател: Ахмед Ел- Емир

Глава първа

„Доктрината за Троицата“ като доказателство за божествеността на Христос /мир нему/

Предисловие:

Доктрината за Троицата гласи: „Отец е Бог, и Синът е Бог, и Светият Дух е Бог. Отец не е Синът и Синът не е Светият Дух, но всички те са Един Бог. Тази троица е равна по вечност, същност и степен.“

Основният проблем е, че християните не разбират същността на троицата и затова имат няколко различни възприятия за нея. Ако попитате няколко свещеника за Троицата, ще достигнете до извода, че всеки свещеник има различно тълкуване от другите, въпреки че вярването в троицата и разяснението на значението ѝ са от нещата, за които има единодушие между всички църкви и свещеници.

Колкото до проблема по време на ислямско-християнския диалог, е, че когато някой от дебатиралите мюсюлмани критикува с доводи доктрината за троицата, той бива изненадан от християнските възгледи, представени му като съвсем различни интерпретации за тази троица или представяне на няколко противоречиви интерпретации и прескачането от една на друга, въпреки противоречивостта по между им.

При едната интерпретация се заявява, че Исус е син божи (който е отделен от Бог), при следващата се заявява, че е Божието Слово (приписвайки му качество от Божиите качества), при третата се заявява, че е разума божи (въобразявайки си, че е част от бога), при четвъртата се заявява, че той е бог (смятайки, че Исус е Бог), при петата се заявява, че е отделен бог (който според тях е равен на истинския Бог). След това се заявява, че е само човек (за да се предпазят от това да приписват на Бог негативни качества като разпъване на кръст, убиване и смърт). А накрая се заявява, че Исус е човек и бог едновременно (приписвайки му божественост и човешка природа едновременно).

По този начин виждаме, че няма твърда основа за обсъждане и дебат в ислямско-християнския диалог и той се превръща в софистична философия, вместо да бъде градивен диалог, насочен към достигане до истината.

Ето защо трябва да предупредим християните като цяло да се замислят добре каква е тяхната истинска вяра, каква е истината за Исус /мир нему/ и какво всъщност е доктрината на Троицата.

Затова ще споменем всички концепции за Исус, за да стане ясно на християните, че при тях няма консенсус и единодушие по отношение на природата и същността на Исус, а и дори по отношение на доктрината за Троицата.

Глава Втора

Кратка история на доктрината за троицата

В една от лекциите си теологът д-р Барт Ерман разказва за историята на Доктрината за Троицата следното:

Д-р Барт Ерман казва следното: „Ако прочетете внимателно историята за девственото раждане, спомената в двете евангелия на Матей и Евангелието на Лука, **ще откриете, че няма индикация, че Исус е съществувал преди Светата Майка.** Както в Евангелието на Матей, така и в Евангелието на Лука не се потвърждава, че Христос е съществувал преди това, но се споменава, че той се е въплътил чрез Дева Мария. Така Исус се появил на този свят чрез Дева Мария след като Бог я прави да зачене, това се споменава Евангелието на Матей и Евангелието на Лука.

Но, след като хората се замислили повече, са достигнали до извода, че Сина Божи трябва да съществува от вечността и във вечността, да няма начало и да няма край. **Така те са прибегнали до най- различни интерпретации, развивайки различни теории.** Те не подкрепят тезата, че Исус е бил човек и след това е станал Бог, но започнали да развиват тезата, **че Бог се въплътил в човек** (т.е. Бог е станал човек).

Думата въплъщение означава, че нещо е дошло и е влязло в тяло. Тази теза на на въплъщението всъщност е възгледът, че Исус е дошъл на този свят като преди това е съществувал като Бог в небесния свят - тоест Исус, който до раждането е бил Бог изведнъж става човешко същество!

Тази гледна точка не е била гледната точка на Марк, Матей или Лука, а по-скоро гледната точка на Евангелието на Йоан.

Според Евангелието на Йоан Исус не е роден от Дева Мария. В началото на Евангелието от Йоан четем следното: **„В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.“** Тоест, в началото е бил при Бог, всички творения са сътворени от Него, без Него нищо от нещата не е възникнало, в Него е животът и Той дава живота на хората. Така Неговото Слово станало на тяло и то е живяло измежду нас.

Словото станало плът всъщност е Исус. Евангелието на Йоан ни кара да си мислим, че Исус е бил божествено същество и е съществувал отпреди, след това е станал човек. Това е идеята за въплъщението на Бог в християнската теология, тя съответства на идеята за обожествяването на човека (Исус) в християнската теология.

Ето още една ранна християнска група, при която християните са започнали да мислят в по-широк аспект върху виждането, че Исус е бил съществуващ бог преди

раждането си. Те изпаднали в разногласие относно въпросите: Какъв бог всъщност е бил той? Ако приемем, че е бил бог, тогава как е възможно да стане човек? А може би е бил само човек? Ако е бил бог, то и Отец е Бог? В такъв случай за човек ще има два бога? Нима така за теб няма да има два бога? Или ти имаш само един-единствен бог и нямаш друг бог, освен Него? Дали наистина Исус е бог? Да! А Отец не е ли бог? Да, и Той е бог! Ами тогава ти имаш два бога?! Не, ние имаме само един бог!

Ето така спора продължава до безкрай!

Дали наистина има хора, които са напълно убедени, че Исус наистина е Бог, Богът, който е съвършен и няма недостатъци. Дали са напълно убедени, че Исус е Богът на всички хора, който се е вселил в човешко тяло?!

Не е възможно Бог да е приел човешки облик и да се е въплътил в човешко тяло, така както не е възможно човек да стане на скала и да се въплъти в нея. Това са две различни неща.

Докетизъм:

„Има направление в ранното християнство на име „докетизъм“², то произлиза от гръцката дума „dokeîn“³ и означава „изглежда“, „изявява“. През втори и трети век е имало християни, които са казвали, че Исус е Бог, и че той само привидно се е явил като човешко същество. Бих казал, че повечето от моите ученици вероятно мислят така. Мисля, че повечето от моите ученици смятат, че тъй като Христос е Бог, той не може да бъде наистина човешко същество, защото Той трябва да бъде Всемогъщ, с безмерна-свършена сила, трябва да бъде Всезнаещ за всичко още при самото раждане.

И така, както знаече, когато Исус е станал на две седмици, той е можел да говори на езика суахили, когато пожелал, защото той е бог, затова е можел да върши това, нима не е така?

Добре! Това виждане вече го няма, защото в християнската теология казват, че ако се приеме, че Исус не е бил човек, това означава, че не може да се заяви, че е умрял, за да изкупи греховете на хората. Така е, защото ако се каже, че не е бил човек, това означава, че няма да има кръв в тялото и не е възможно да му бъде пролята кръвта. За да се излезе от положение на безисходица трябва да се заяви, че не е само бог, но наред с това е и човек. По този начин това виждане наречено „докетизъм“ се е прикрило и загубило с течение на времето.

Сепаратизъм:

² Δοκητισμός – Docetism

³ δοκεῖν (dokeîn)

Имало и други християни, през втори и трети век след Христа, тоест аз говоря за около сто или двеста години след евангелията и преди появата на Арий⁴, които казвали, **че всъщност Христос е човек и Бог и че имало много праведен човек на име Исус**, в който през даден момент от живота му, т.е. времето на неговото кръщение (от Йоан Кръстител), се е вселило божествено същество от небето. И така, според тях Христос е божественото същество вселило се в човешкото тяло на Исус. По този начин се появил Исус Христос, който според тях е човек и Бог едновременно, защото има както човешки, така и божествен аспект, така че и двете неща са от него. И тогава, когато той умрял, според тях е умрял човекът Исус, а богът Христос се възнесъл на небето.

Наричам това „сепаратизъм“ като гледна точка (на група християни), защото разделя Исус от Христос и така този възглед бил обявен за ерес, защото ако тогава Исус не е бил напълно човек, това означава, че е нямало как в същото време той да бъде напълно бог. По този начин ние си имаме работа с една личност, а в същото време все едно си имаме с две. Но Исус Христос си остава една личност, няма как да е две отделни. Бог е един, Исус е един, църквата е една, има една вяра, има един Господ и едно кръщение. Накрая се достига до извода, че Исус Христос е един, не е съвкупност от две неща и този възглед приключил със загуба.

Моделизъм⁵:

Има и друга по-интересна гледна точка в някои отношения, това е гледната точка, която някои от учените наричат "моделизъм". Дълго време тя е била преобладаващото мнение в християнството. Дори нейните противници заявявали, че повечето хора вярват в тази гледна точка. В крайна сметка дори видните личности на Римската църква повярвали в това мнение в края на втори век.

Това виждане се нарича „моделизъм“, защото то гласи, че: **„Бог съществува в три модела, или форми, или три лица“**.

Сега, точно както аз самият, Барт Ерман, съм син на моя баща, аз в същото време съм брат на сестра си и съм баща на децата си. Аз съм син, брат и баща едновременно. Така според тях с Бог е същото, Той има три лица - Отец, Синът и Светия Дух -, но всъщност Бог е само един, не е три различни неща. Аз не съм трима различни човека, аз съм един човек, но съм син, брат и баща. Бог е три лица, Той е Отец, Синът и Светият дух. Ето това е причината тази гледна точка да се нарича "формализъм", защото Бог съществува в три различни начина на съществуване. Това мнение обаче в крайна сметка също претърпява загуби, въпреки че е било много популярно по онова време. Може би хората днес все още

⁴ Арий е древноримски християнски теолог, основоположник на арианството.

⁵ Или още наричано „формализъм“.

вярват в някои гледни точки като тази, но като цяло това виждане завършва със загуба.

Така това виждане приключва с неуспех, защото Отец и Сина са две различни неща. След като ти си отец (баща) на сина си, то няма как да станеш сина ти, на когото си баща. Ти и той сте две различни неща. И друго, когато Христос е бил на земята, понякога той се е молел на Бог обръщайки се към Него, а Той всъщност е неговия Отец. Исус не е говорел сам на себе си! Така този възглед приключва с това, че бива назван като „проблемен“. Този възглед наречен „моделизъм“ е бил популярен в Рим, той е бил наличен при епископите на Рим и личностите, които в последствие станали Папи.

В крайна сметка този възглед бил отблъснат от хора, които се придържали към други гледни точки - „**троицата**“.

Троицата:

В контекста на дебата за „моделизма“, **Тертулиан**, един от отците на Църквата, въвежда термина "**Троица**". „Троицата“ се отнася до три лица, които са отделни лица едни от други - лица, които всички те са Бог.

Трябва да кажа, че Арий е вярвал в доктрината за Троицата. Следователно Арий е вярвал, че Бог е Отец, Синът и Светият Дух, но той е вярвал, че Синът и Светият Дух са по-низши от Бог Отец, защото не е дупостимо двама да са способни на всичко. Така е, защото ако се приеме, че две личности са способни на всичко, то от там се достига до извода, че никой от тях не е способен на всичко. Следователно само един е Онзи, Който е способен на всичко.

Между другото, това е било и мнението на Тертулиан, който въвел термина "Троица". Той е вярвал, че синът е последовател на Бог Отец⁶, но в крайна сметка това мнение изчезнало с годините.

В последствие този възглед бил заменен от възгледа, че **съществува триединство от три същества и всички те са Бог, те са еднакви и са Бог**, те са равни по сила, те са равни по знание, те са равни по отношение на вечно съществуване и всички те съществуват във вечността. Те са три неща, Отец, Синът и Светия Дух, и въпреки това има само един Бог, един Бог, който се появява в три лица.

Е, но щом са трима, значи има трима богове, нали?! Не, има само един Бог. Добре! Има един, не са три, нали? Сега там са три!

Добре! Но тези думи нямат смисъл!! . Ако тези думи имаха някакъв смисъл, то Троицата нямаше да бъде мистерия. **Троицата е мистерия**, което означава, че не

⁶ Това е известно като доктрината за зависимостта.

можете да я разберете **и ако мислите, че я разбирате, вие я разбирате погрешно!**

Това се е превърнало в традиционен възглед за християнството. И всички четири гледки точки, докетизмът, сепаратизмът, моделизмът и троицата са произведения на човешкия разум, логиката и гледната точка, че Исус е Бог, въпреки, че Бог е Бог и никой друг.

Те имат различна логика, която ги ръководи, но и четирите си имат собствено разбиране.

Само едно от тези мнения в крайна сметка се превърнало в гледна точка на православието, което казва, че има три лица (личности), които всички те са Бог.

Това, което искам да кажа, че вярата на ранните християни не е била тази, вие няма да намерите тази вяра в „Троицата“ в Новия завет.

Тази доктрина е късна догма, развита от по-ранни гледни точки. Първите християни са вярвали, че Исус при възкресението си е бил въздигнат, за да седне от дясната страна на Бог, и са вярвали, че така Бог го е направил божествено същество. Но след 300 години те заявяват, че Исус винаги е съществувал, че винаги е участвал във вечността с Отец, че винаги е бил съдружник в знанието с Отец и че той всъщност е самият Всемогъщ Бог, Създател на всяко нещо." *(Край на изказването на Д-р Барт Ерман)*

Глава трета

Християнската доктрина от монотеизма до Троицата

Вярата в троицата е нововъведено вярване:

Всички пророци и от ерата на Адам /мир нему/, не споменават нищо за тази троица. Те не се молели в името на Отца, Сина и Светия Дух и тази фраза не се споменава в Стария Завет, нито в, което и да е от четирите евангелия. Всъщност доктрината за Троицата е в противоречие с ученията на пророците и човешкият ум не го разбира. Всички свещеници, които поддържат доктрината за Троицата признават, че разбирането ѝ е извън възможностите на човешкия ум и че това е истина, в която трябва да се вярва. Така ние трябва да вярваме в нещо, което не разбираме!

Християните в ранните векове не са били вярващи в „Троицата“:

В ранните християнски времена християните са били разделени на големи секти и различни вярвания, те са:

А) Вярата, че Бог е Един- Единствен:

Тази доктрина е била разпространена през първи и втори век и нямаме много информация за нея, поради преследването, на което е била подложена. Тя е била преследвана както от езическите евреи, така и от езическите римляни, които яротсно преследвали последователите на Исус /мир нему/. След тях това вярване било преследвано от последователите на учението за Троицата, като римляните, които в последствие са приели християнството, са помогнали на тринитаристите (онези, които са вярвали в Светата Троица) срещу монотеистите и срещу възгледа за последователността и зависимостта по време на Никейския събор. Така всичките им книги били изгорени и всички последователи на това учение били преследвани.

Що се отнася до последователите на доктрината на монотеизма, те са тези, които са били от Израилевия род и са вярвали, че Исус /мир нему/ е изпратен като божи пророк. Те вярвали, че той е очакваният Месия за Израилевия род, и че той няма дял в божествеността. По този начин те се смятат за истинския Израил и продължават да следват закона на Мойсей и неговите заповеди. Тяхната свещена книга била свещените писания на Израилевия род. Те също вярвали в едно от **"еврейските християнски евангелия"**, и в момента последователите на тази доктрина се наричат **"християнски евреи"** или **"евреи- християни"**.

Под тази доктрина попадат много групи хора, които всъщност са били без име, което да ги отличава от другите. Онези, които в ден днешен ги наричат с различни имена са последователните на троицата, но те се опитват всячески да ни внушат,

че всички тези хора попадащи в тази доктрина на монотеизъм са заблудили се секти и течения, които са против истинското християнство.

Сред групите хора, които попадат в тази доктрина са **ебионитите** (т.е. бедните, наричани още „евионити“), тяхната свещена книга била свещените писания на Израилевия род (или както се нарича понастоящем „Старият завет“). Те също вярвали в едно от „**еврейските християнски евангелия**“. Някои казват, че това е евангелието на Матей, но без първите две глави, които разглеждат раждането на Исус */мир нему/* (т.е. като Евангелието на Марк и Евангелието на Йоан, които не разглеждат раждането на Исус */мир нему/*). Други казват, че те вярват в Евангелието на евреите.

Тази група хора вярвала в Месията Исус като изпратен пророк, а не като бог или Божи син. Тази група била много враждебно настроена към групата "Павлианци", тоест последователите на апостол Павел. Те не повярвали в апостол Павел и казали, **че той е вероотстъпник от християнството и юдаизма**, защото е затрил Моисеевия закон и заповедите на Исус и е премахнал обрязването и светостта на съботата, празниците и така нататък. Казват, че той е разбрал погрешно евангелието на Исус и главите за Израилевия род.

Б) Второзаконието:

Последователите на тази доктрина вярвали в божествеността на Отца и в божествеността на Сина, но отричали божествеността на Светия Дух. По този начин те вярвали в съществуването само на две ипостаси⁷ на Бог и твърждали, че Светият Дух е божие дело, което е разпространено из цялата вселена и не е ипостас. По-скоро той е създание, което прилича на ангели, но има по-висок ранг от тях. Един от последователите на тази доктрина е **Македоний I от Константинопол**.

В) Възгледът на субординационизмът⁸ и йерархията:

Нямаме информация за последователите на тази доктрина, освен от писанията на последователите на Троицата. Но това, до което достигнаме за тях е, че те са били междинни между монотеизма и троицата. Те са вярвали в Отец, Синът и Светият Дух, но според принципа на субординационизмът. Тоест те вярвали, че Синът и Светият Дух са последователи на Бог Отец в природата, съществуването или битието. Според тях е имало време, когато Отец е бил сам и е нямало нито Син, нито Свети Дух. Те смятат, че Отец е по-велик от Сина и Светия Дух, а Синът е по-велик от Светия Дух, вярват, че Отец заповядва на Сина и Светия Дух, а те не могат да Му заповядват каквото и да било, но само вършват онова, което Той им

⁷ Теологии. В Християнството ипостас има сложна и донякъде объркана история, но нейното буквално значение е "това, което стои отдолу". Най-често се превежда като същност. (Тълковен речник).

⁸ Възглед, според който Синът стои по-долу от Отца по божественост, ранг и чест.

повели. Последователи на това учение са **Арий, Ориген, Тертулиан и Аполинарий**⁹.

Г) Възгледът на троицата:

Тази доктрина се разделя на много секти, въпреки че всички те вярват в Троицата. Всяка една от тези секти тълкува Троицата по различен начин и така всяка една от тези секти обявява другите за неверници и еретици:

1- Три проявления на Бог:

Някои от тях, например, тълкуват Троицата като три проявления на Бога, което означава, че Бог има само една същност, но има три проявления (три лица), така че когато Той създал творенията и дал закона на Израилевия род, Той е бил като Отец, а когато станал човек и спасил човечеството, Той е бил в качеството Си на Синът, и когато Той осветил човечеството и слязъл при апостолите, Той е бил в качеството Си на Светия Дух. От последователите на тази доктрина са папите **на Рим Евсевий и Сабелий**.

Това тълкуване всъщност е богохулство, защото смисълът на техните думи е, че когато Бог – Пречист и Превисоко е Той - се появил в образа на Сина, Той бил слязъл от над седемте небеса, напускайки Трона Си и изоставяйки управлението на Вселената, за да се роди от утробата на девица – Пречист е Той от това -.

2- Бог е съществуващ Сам по Себе Си, Мъдър чрез ума Си, жив чрез духа Си:

Някои от последователите на тази доктрина тълкуват Троицата казвайки, **че Бог съществува сам по себе Си, който всъщност е Отец, Той е говорещ и мъдър в Словото Си, това според тях е Синът, вдъхновен от своя Дух, който е Светият Дух**. Те дават пример, за да обяснят това тяхно разбиране за Троицата, като казват, че човека има същност, ум и дух, но не е три лица, а е само един човек.

Въпреки че онези, които тълкуват Троицата по този начин и твърдят, че вярват в Светата Троица и че Бог има три лица, те с това свое изказване, без да осъзнаят попадат в това, което сами наричат „ерес“. Така е защото са направили Отец, Сина и Светия Дух като качества на Божествената Същност, които са едно лице. Така че те направили Отец съществуването Му, Синът умът Му и Светият Дух живота.

Ще кажат: „Не, нямахме предвид това“, в такъв случай те са направили трите ипостаси израз на три части на Бог, по този начин, те разделят Бог на три независими части.

Ще кажат: „**Не, нямахме това предвид за ипостасите, нямахме предвид нито описания на Бога, нито части от Бога**“. Така те изобщо не разбират какво говорят, защото примерът, който дават, че човекът има същност, ум и дух е провален

⁹ Аполинарий Лаодикийски.

пример, понеже така си противоречат на това, което самите те казват. Един човек има същност, ум и дух, но никой не е казал, че същността на човека сама по себе си го прави напълно завършен човек, нито пък, че ума сам по себе си го прави напълно човешко същество, или човешкият дух сам по себе си го прави съвършено човешко същество. Трите неща не са трима души, а един човек. И никой не каза, че същността на човека е равна на умът и духът на човека.

Те не осъзнават, че същността, умът и духът са съставни компоненти на човека, така че ако казват, че Бог е има три компонента (ипостаса): Същността, Умът и Духът, по този начин те сами противоречат на твърдението си, че Същността е Бог, умът е Бог, и духът е Бог. Тяхното изказване е като да се каже, че същността на човека е човек, умът му е човек и душата му е човек. Това е лудост. Тези, които вярват в такава троица, описана по този начин, те са като онези, които казват, че розата в действителност е змия, или че червената роза е жълта, това противоречие е неприемливо. Бог не е направил Своята религия път на софистична философия, а по-скоро е направил религията Си да бъде лесна за хората. Тя е лесна и за знаещия и невежия. Така всеки от тях може лесно да опознае своя Господ и да се покланя на своя Господ с увереност в сърцето си, без съмнения и недоверие.

3- Бог е три истински ипостаса [лица] независими и обединени:

Някои от последователните на троицата казват, че **Бог има три лица**, всяко от които има реална същност. Или същността не се ограничава само до Отец, тъй като Отец има истинска същност, но Отец е произходът на съществуване на Сина и Светия Дух. Обаче, наред с това синът има реална същност чрез вечното си раждане и Светият Дух има реална същност чрез вечното си излъчване. По същия начин разумът не се ограничава само до Сина, защото Отец има качеството ум и Синът също има качеството ум, както и Светия дух има качеството ум. Това се отнася и за живота (духът), той не се свежда само до Светия Дух, но се отнася както за Бог, защото Той се описва с живот, така и за Синът, който също се описва с живот и за Светия Дух, който също се описва с това качество.

Бог се описва с всички тези качества, защото те са качества на божествената същност. Свети Атанасий казва: „Качествата на Отца са същите като качествата на Сина, с изключение на едно, това е, че Отец е Отец и Синът е Син, тогава защо качествата на Отец са същите като качествата на Синът, с изключение на това, че Синът е от Отца и носи същата божествена същност като Отца?!“

Така тези, които направили това тълкуване на Троицата, са изпаднали, без да осъзнават, в обожествяването на три Бога, те признават съществуването на три небесни същества: Отец, Сина и Светия Дух. Всеки от тях, според виждането им, има реална същност или независимо реално съществуване и всеки от тях притежава съвършените качества на Бог.

И ако им кажете: „Вярвате ли в три бога, тоест попаднали ли сте в капана на политеизъм и езичество?“ Те биха Ви отговорили: "Не, ние вярваме в един Бог."

Техният отговор сам по себе си е софистична философия, поради следните причини:

1- Ако им кажете: „Вие казвате тогава, че вярвате в един Бог, нима това означава, че Бог е съвкупност от Отец, Синът и Светият Дух и това е един Бог, а не три Бога?! Те най-вероятно ще отговорят и ще кажат, че вярват, че Отец е Бог, Синът е Бог и Светият Дух е Бог, и така трите богове взети заедно всъщност са един Бог, защото всички са от една божествена същност. Но отговорът им е неразумен, защото или трябва да заявят, че са три бога, или че са един бог. Изключително неразумно и нелогично е да се твърди, че три бога взети заедно образуват един Бог.

2- Ако им кажете: „Имате предвид, че тримата богове са един Бог, тоест те са израз на три проявления на единия Бог, Той се явява като Отец, явява се като Син и се явява като Светия Дух?“ Те ще ви отговорят: „Не, те не са проявления на единия Бог, но са три бога. Всеки от тях има независима реална същност и всеки има пълните атрибути (качества) на Бог, но и трите богове всъщност са един Бог, защото всички са от една и съща божествена същност.

3- Ако им кажете: „Нима имате предвид, че трите бога са качества на единия Бог, и Бог съществува Сам по Себе Си със Своята същност и Той е Отец, а словото, с което говори е Синът, който пък е вдъхновен от Неговия Дух, който е Светия Дух?“ Те ще ви отговорят: „Не, трите бога не са три качества, но са трима богове, които трима богове са един бог, защото всички са от една и съща божествена същност.“

4- Ако им кажете: „Нима имате предвид, че тримата богове са части от единия Бог, или Негови разклонения? Те ще ви отговорят: „Не, трите не са три части или разклонения, а по-скоро те са трима богове, които трима богове са един бог, защото всички са от една и съща божествена същност.“

5- Ако им кажете: „Това Вие вярвате, че тримата богове са един Бог, защото са от една и съща божествена същност, нали?“ Тук ще кажат: „Да.“ Но продължавайте да ги питате и кажете: „Знаете ли какво означава думата "същност"? Те ще кажат да, същността тук е природата, тоест трите божества са от една и съща божествена същност и божествена природа. Попитайте ги отново като им кажете: „Каква е същността, от която съм аз, баща ми и брат ми? Те ще отговорят, че това е човешката същност или човешката природа. Продължавайте да ги питате казвайки: „Това означава ли, че след като аз, баща ми и брат ми сме от една и съща човешка същност или човешка природа ние тримата сме един човек? Обърнете внимание тук какво ще ви отговорят, ако изобщо получите отговор.

Всъщност те не обръщат внимание на един ясен факт, а той е, че божествената същност не означава един Бог. Например древните гърци са вярвали в съществуването на дванадесет богове и вярата им в тях произтича от вярата им, че всички те са от една и съща същност, божествената същност. Според тях всички те са богове поради това, че ги обединява божествената същност.

Наистина, тази доктрина за Троицата е причинила модерен феномен в Гърция днес, който се изразява в завръщането на много гърци към поклонението на дванадесетте богове. Това се е случило поради факта, че те не виждат разлика между това да кажат, че Бог има три лица или че има дванадесет ипостаса.

Накратко:

И така, ако вярата на последователите на доктрината за Троицата е, че божествеността е плод на сдружение и в нея участват три небесни същества от една и съща божествена същност, тогава как е възможно след тези думи да заявят, че вярват само в един бог?

Всъщност повечето обикновени християни в нашето съвремие не проумяват тяхната вяра в Троицата. Те вярват в нея според личните си възприятия и погрешно насадените схващания. Ако те ясно заявят как точно вярват в Троицата, тогава непременно ще се окажат сред сектите, които са обявени за ереси от църквите придържащи се към троицата.

Неуспешни примери за обяснение на троицата:

Някои свещеници се опитват да обяснят Троицата на обикновените християни с нагледни примери, но тези примери са погрешни, защото доктрината за Троицата, е неоснователна и няма никаква основа, така те се опитват да дадат пример за нещо, което всъщност не съществува. Що се отнася до примерите, всички те са неуспешни и само децата ги приемат за истина. За да не преглеждаме всички примери тук, бихме искали да подчертаем за уважаемият читател, че е от изключително значение, когато чуе някакъв пример за Троицата, първо да помисли дали това е истински пример за три лица или три бога, които в същото време са един бог, или е пример за три неща като компоненти или три части от едно нещо, или три качества на едно нещо!

Например свещениците дават пример с **пламък от огън**, как можете да вземете друг пламък от него, без това да предизвика липса от първия пламък. Но това е измамен пример, защото всъщност огънят не се взема от пламъка, първият пламък е част от дърво, която част е изгорена, огънят продължава да съществува, докато парчето дърво все още гори и не е изгоряло напълно. Що се отнася до втория пламък, всъщност вие сте донесли второ парче дърво и след това сте го запалили с огън от първото дърво. Всъщност вие не сте взел огън от огън, а чрез изгаряне на първото парче дърво сте запалили нов огън въз основа на новото парче дърво и той произлиза от него.

Въпрос за разбирането на понятието "Словото":

Един от най-трудните въпроси е относно липсата на яснота в значението на „Божий син“ и „Божие слово“ при повечето християни. Неяснотата в разбирането на това значение е причинила липсата на способност да се стигне до истината.

Например, „Божият син“, дали се има предвид осиновен син, или е еманация (излъчване) от Отца или е истински син? Църквата отрича Исус да е осиновен син и отрича да е еманация от Отец, защото Този, който е еманация от Отца според тяхната вяра, е Светият Дух. Но Синът според тях е роден от Отец, а не от телесно раждане, като човешката концепция за раждане и телесно родения син. Според тях по-скоро е като слово, което излиза от ума, тъй като синът, според тяхното вярване, е говорещият ум на Бог или мъдрото слово на Бог.

Стига! Това са приказки на софистични философи, които не разбират термините използвани от тях. Мисълта, която произлиза от ума и словото, което произлиза от духът, те не могат да се приравняват с човека, от когото са произлезли. Дали твоето слово е самият ти? Дали твоят ум е твоето слово? Ако кажат „Словото“ се роди от Отец, но не е като човешкото раждане, тогава ние ще им речем: „Добре! Тогава ни пояснете какво всъщност е това раждане? Как се е родило? Да нямате предвид „еманация“? Или искате да кажете, че то се е родило от Отец така, както топлината е породена от слънцето? Произлизането на топлината от слънцето и от излъчването му не я правят слънце!

И накрая ще кажа: Казвам на всеки, който вярва в Троицата и го обяснява с физически примери, че религията се основава на учтивост с Бог, добро отношение към Него, възвеличаване на Бог и не говорене за Него без знание, а вие сте отишли много далеч в говоренето за Божествената същност и сте разработили становища и доктрини без да имате знание и доводи за това. Изпадате в подробни обяснение на онова, което не знаете и не разбирате, дори сте се разединили и разделили по между си на секти, ереси и различни вярвания, до такава степен, че едни от вас обвиняват в невежество други. Още по пагубното, е, че част от вас измислят и изфабрикуват доказателства, които не съществуват и нямат нищо общо с Бог и божията религия.“

Всемогъщия и Превелик Аллах казва в Свещения Коран: **„...и изричат лъжа за Аллах (Бог), знаейки.“¹⁰**

И казва още: **„О, хора, яжте от онова по земята, което е позволено и приятно! И не следвайте стъпките на сатаната! Той за вас е явен враг. Той ви повелява само злина и поквара, и да говорите за Аллах (Бог) онова, което не знаете.“¹¹**

¹⁰ Аали Имран 3/78.

¹¹ Свещения Коран, Ел- Бакара [Кравата] : 2/ 168- 169.

Четвърта глава

Природата на Исус и връзката на божествеността с човечността

Сега, поради измислянето на доктрината за Троицата и доктрината за божествеността на Исус, възникна друг голям проблем, ако Исус е Бог, как тогава е възможно Бог да бъде удрян, разпънат на кръст и убит?! След това, как е възможно този Бог да се е молел, да е постел, да е отправял молби и да се е прекланял?! Третия въпрос, как Дева Мария е родила бог?! Тези въпроси за причина да се измислят и други разсъждения и философии, а те са, че Исус е имал две природни същности, божествена природа и човешка природа!! Според тази тяхна мисъл не е присъщо за Исус да се описва само с една природа, било то човешка или божествена, задължително трябва да се вярва, че той притежава и двете природи едновременно.

Но това също довежда до друг проблем, който е връзката между божествената и човешката природа на Исус?! Как е възможно да се обединята двете природи?! Дали са се смесили или са разделени, или са обединени без смесване или разделяне?

Така възникнали различни доктрини за природата на Исус, от тях са следните:

1- **Монофизитство (единствената природа):** Това е доктрина, която гласи, че Исус има две природи, божествена и човешка природа, но след възплъщението те се смесили и са станали една природа, само божествена природа. Според тази доктрина човешката природа е изчезнала и се разтворила в божествеността, както капка оцет се разтваря в океана. Сред последователите на това учение е **Евтихий**, който е бил игумен на манастир в Константинопол, в него имало повече от 300 монаси.

2- **Миафизитство (едно естество):** Тази доктрина гласи, че Исус има две естества (две натура), божествено и човешко естество, и тези две естества са обединени в една природа, която е природата на Въплътеното Слово. Според нея тези две натура може да бъдат разделяни и променяни. Тази доктрина е доктрината на източно православните църкви.

3- **Диафизитство (две природи):** Тази доктрина гласи, че Исус има две природи, Божествена и човешка, и двете присъстват в него, но без да се смесват, променят или разделят.

Има и други доктрини, които се различават относно двете природи на Исус, от тях е **павликяните**, името на които произлиза от **епископа на Антиохия, Павел Самосатски**. Той казва, че Исус е Божият син чрез осиновяване и че Дева Мария е родила човешкия Исус, тогава Божието слово дошло върху него и той станал бог. Така според него Исус е бил човек, който се станал бог, а не бог, който е

станал човек. И при разпъването на кръста според него Божието слово се отделило и е умрял само човешкия Исус.

Има **несторианска доктрина**, чието име произлиза от патриарха на Константинопол Несторий. Той казва, че Дева Мария не е родила бог, а само човешко същество, върху което дошло Божието слово по време на кръщението и се разделило с него на кръста, и че идването на божествеността не е ипостасен съюз, по-скоро е разделяне в смисъл на приятелство. Така според него няма съюз между двете природи, човешката и божествената в личност на Исус Христос, но има просто връзка между човешко същество и божественост. Това означава, че Исус е имал две различни личности, едната човешка, а другата божествена. Следователно не е позволено да се назове Дева Мария „Божията майка“, но тя се нарича само майката на Исус, защото девицата не може да роди Бог, понеже творението няма как да роди Създателя си. Това, което е родено от човешко тяло, то е човек, с тяло на човек.

Има много други доктрини, но не можем да споменем всички. Обаче всички те били наречени ереси от двете доктрини, които призовават да се вярва, че Исус има две природи- божествена и човешка, и те не се смесват нито се разделят. Това са доктрините на миафизитството и диафизитството.

Искам да отбележа, че всички доктрини, които са били наричани ереси, те всъщност са големи доктрини, оглавявани от епископи, висши патриарси и папи. Тези доктрини си имали собствени църкви и много последователи в не малко държави.

Например, патриарх **Нестор (Несторий)**, който е бил попил от принципите на Антиохийската богословска школа, срещу него се изправил в доктрината му за природата на Исус, папата на Александрия, Кирил Александрийски (376- 444), който бил попил от принципите на Александрийската богословска школа. В Антиохия теолозите и тълкувателите са били по-склонни към аристотелския възглед и се занимавали с конкретни материални и визуални факти. Те са се базирали на буквално тълкуване на Библията, като прибъгвали до историческа информация, умствен анализ и сравнение между думите на Библията и философски теории. Признавайки божествеността на Исус, те разглеждат живота му като земен човешки живот. Що се отнася до александрийската школа, тя е била по-склонна към платонизма и към херменевтичното символично тълкуване на фактите. Нещото, което заинтригувало вниманието на александрийските учители към Исус, било повече неговата божественост, отколкото неговата човечност. Преподаването на тази разлика в наклонността към едното за сметка на другото, довело до засилването ѝ поради породилия се расизъм и борбата за постове от страна на епископите.

Бих искал също да спомена, че двете доктрини, миафизитството и диафизитството, се различават силно по отношение на природата на Исус и това е причината за разделението на църквите през 451 г. сл. Хр. По време на съборът в Халкидон. След този събор църквите станали или **халкидонски** (т.е. съобразно решенията на Халкидонския събор и че Исус има две природи, божествена и човешка без смесване или разделяни) като например католическите църкви и гръцките православни църкви в Гърция, Русия, Румъния, Сърбия, Унгария и Йерусалим, след това към тях се присъединили и протестантските църкви, или станали **нехалкидонски** (т.е. църкви отхвърлили решенията на събора и вярващи, че Исус има една природа, която е „естеството на Въплътеното Слово“, което е образувано чрез съединение на Божествената природа с човешката природа в една природа без смесване или разделяне) като например коптската, сирийската, арменската, етиопската и индийската църква. Църквите, които отхвърлили решенията на събора били жестоко подтискани и ужесточено преследвани.

Пета глава

Философията и доктрината за разпятието и изкуплението

Философията е навредила много на християнската религия и е отдалечила християните от вярата и правилната религия на Бог. Църквата била въведена в коридорите на философите и софистиката. Тук не говорим за философията, която в оригиналния си смисъл означава мъдрост, а за Божия закон, който е основан на мъдрост. Но също така не трябва да казваме, че божествените закони са философия. Тук говорим за философията, която е навлязла в теологията, догмите и знанието за неведомото, без да има религиозни доводи за нея. Истинската божия религия ни е предоставила истинни и разумни доказателства, чрез които ни доказва, че тя в религията на единствения Бог и ни пояснява правилното вярване, което трябва да следваме без да добавяме или премахваме нещо от него. Правилното вярване е това, което получаваме от Бог чрез тези, които Той е изпратил към нас от пророци и пратеници. Ние не можем и нямаме право да решаваме какви да бъдат нашите вярвания и убеждения на конференции и събори, по време на които вярата става обект на гласуване и подвластност на желанията на група определени хора, тя става подвластна на техните богословски, политически, социални и културни стандарти. Затова в миналото са казвали: **„Когато християнството навлязло в Римската империя, тя не е станала християнска империя, но християнството станало римско.“**

Например, доктрината на "Теотокос", което означава „Богоносец“, е била одобрена с това наименование по време на съборът в Ефес през 431 г. сл. Хр, след конфликти и разногласия между свещениците. Патриархът на Константинопол Несторий и църквите, свързани с него възразили, те заявили, че Дева Мария е майката на Исус и в никакъв случай не е Богородица или Богоносец.

Тъй като правилната вяра и правилното убеждение в религията на Бог са непроменливи, това означава, че нямаме право дадено от Бог да добавяме към нея, да премахваме или променяме. От тук си задаваме въпроса: „Как така четирите евангелия не споменават доктрината за "Богородица" и са оставили хората с техните различни философии да решат какво е тя?

Същото е и по отношение на природата на Исус */мир нему/*, след като първите християни са вярвали, че той е само Божий Пратеник, изпратен от Него (виж Марк, глава 8, стих 27), философията започва да се намесва и да извлича от Евангелията и Посланията формирането на учението за Светата Троица и обожествяването на Исус */мир нему/*. Но това довело до друг проблем, а той е: „Как е възможно Бог да бъде бит, разпънат на кръст и убит?“ Философията отишла твърде далеч в природата на Исус и съчинила за тази доктрина двете природи. Така се стигнало до извода, че Исус притежава две природи, божествена

и човешка природа. Но от тук произлязал друг проблем: „Защо Исус е бил разпънат на кръст и е умрял, след като е Божи Син?“ Философията се отдалечила още повече от афтенчичната вяра в определянето на целта от неговото разпъване и смъртта като се заявява едва ли не, че това се е случило за спасение и изкупление на човечеството от първородния грях.

По този начин християнските доктрини са двусмислени доктрини, които са се формирали в окончателния си вид след големи спорове и дълга борба между отците на ранната църква. А това от своя старна ни говори, че доктрините на християнството още в самото начало не са били ясни и разбираеми и в продължение на няколко века сред ранните църковни отци е трябвало да се провеждат редица събори, конференции и сбирки, за да се стигне до решения и определени вярвания.

Философията на доктрината за разпятието и изкуплението:

Философията на доктрината за разпятието и изкуплението накратко е: „Ти си съгрешил срещу Мен и за да мога да ти простя, изпратих сина Си при теб, за да го плюят потомците ти, да му се подиграват, да го бият, да го подлагат на мъчения, да го разпнат на кръст и да го убият, за да ти простя! Някои от твоите родове бяха лоши и зли и го разпънаха на кръст, а други от тях вярваха, че аз съм изпратил сина си да го убиете сред вас, за да мога да ти простя греха ти към Мен.“

Първородният грях и невъзможността да се прости:

Първородният грях е, че Адам */мир нему/* не се подчинил на Божията заповед да не яде от определено дърво в Рая. След като дръзнал да яде от него Бог го изгонил от Рая поради неговото непокорство. Тази история се съдържа както в Библията, така и в Свещения Коран, но с разлики. Докато Коранът казва, че Всемогъщият Бог, чрез Своята милост, е вдъхновил на Адам думите на покаянието и търсенето на прошка и Бог му опростил и приел покаянието, защото е Многоопрощаващ, Милосърден, то Църквата ни казва, че Бог не може – Пречист е Бог от неспособността - да прости този грях на Адам, защото е направил този грях да е наследствен грях, предаден на всички бъдещи поколения от потомците на Адам, до Деня на възкресението. След това църквата ни казва, че за да бъде опростен този грях е трябвало Бог да изпрати единствения си син, за да умре на кръста и да изкупи този грях на човечеството с пролятата Си кръв.

Разпнатият не е Божият син според нашето разбиране, а самият Бог:

Много обикновени християни вярват, че Бог е изпратил единствения си син, за да бъде разпнат, така той умира и не нашето изкупление за греха, който Адам извършил. По този начин Божият Син умрял и след това победил смъртта, възкръснал от мъртвите и се възнесъл на небето сядайки от дясната страна на Бога. Всеки християнин си има неговото собствено схващане за концепцията на думата „Божи син“ и дори на празниците за Възкресението, когато се излъчват

филми за разпъването на Исус на кръст, намирате християни със сълзи на очи да гледат сцената на разпятието и болката. Сълзите им показват колко много обичат Исус и колко са повлияни от сцените на страданията, на които е бил изложен. Но всъщност концепцията за думата "Божи син" в християнската теология не е същата концепция, която обикновените християни разбират, като например, че Божият син е като син на човек от самите нас. По-скоро понятието Божи Син в християнската теология означава самия Бог, тъй като според християнството Синът е ипостас на лицата на Бог и има атрибутите на сила, мощ и неограничена способност, точно като Отец и Светия Дух. От тук насетне обаче казусът става още по-сложен при определянето на самоличността на разпнатия Бог, кой всъщност е той? Дали е Бог- Отец, или е лицето на Отец на име Исус, или е Исус с човешката си природа? Ще отговорим на това в следващата точка, с Божията воля.

Пиесата на разпятието и изкуплението:

Повечето от ранните църковни отци са били философи или силно повлияни от гръцката философия, като например Свети мъченик Юстин, който е бил философ и след това е приел християнството. Това е било основната причина философията да се намеси в религията и бързо да измисли гореспоменатата дилема. По този начин се взема твърдо решение и се утвърждава нещо, което не се споменава на нито едно място, нито в стария, нито в новия завет. Решава се, че Исус има две природи, божествена и човешка, обединени в личността на Исус, но те не са смесени, нито отделени, нито променени, което означава, че човешката природа не се е трансформирала в божествена и божествената не се е трансформирала в човешка.

Но остава въпросът: Кой е бил разпнат на кръста, човешката природа или божествената природа?

Църквата отговаря по следния начин:

1- Ипостасът на Сина или Словото се въплътило в човешко тяло и по този начин това тяло станало тялото на Бог. Но това не означава, че това тяло е без човешки дух и че Синът не се е въплътил в него. В това човешко тяло има и човешки дух, тоест в тялото има човешки дух **и божествеността се е въплътила в душата и тялото на Исус.**

2- Относно Въплъщението, апостол Атанасий казва: **„Божият Слово дойде в Неговата собствена личност“**. А Кирил Велики казва: „Бог е Словото, Той не избра човек измежду хората, **а самият Той прие съвършената човешка природа**, тяло, животворно, с разумен дух и направи това човешко тяло много специално. Тоест, направил е това тяло да е в пълно единение с Неговата Божественост. "

3- По време на разпъването на кръста **болката е върху човешкото тяло**, а не върху Божеството, защото Божествеността не се засяга от болка. И когато болката се появила при човешкото тяло на Исус, тогава божествеността си била в него.

4- При смъртта Божествеността не е умряла, защото Бог не умира, но това, което е умряло е човешката природа на Исус, което означава, че човешкият дух на Исус е излязъл от човешкото му тяло. Що се отнася до Божествеността, тя не е засегната от смъртта, но в момента на смъртта, а също и след смъртта, тя остава обединена с човешката природа, с мъртвото тяло на Исус и с човешкия му дух, който напуснал тялото му. С други думи, човешката душа се отделила от човешкото тяло, но божествеността не се отделила от нито едно от тях, въпреки тяхната раздяла.

Обаче, на всички тези неща се отговаря по следния начин:

1- Самото твърдение, че ипостасът на Сина е въплътен в човешка личност с човешко тяло и човешка душа противоречи на идеята за въплъщението на Бог, защото има голяма разлика между въплъщението и вселяване. Например, ако зъл дух се е въплътил в тялото на овца, това означава, че съществуващият дух вътре в тази овца е злият дух, а тялото е тяло на овца без дух. Съответно това означава, че наличния дух е зъл дух, който се намира вътре в овцата, а тялото е тяло на овца, без дух на овца. Но ако зъл дух се всели в тялото на овца, която има собствена душа и тяло, тогава означава, че овцата има собствена душа на овца и има тяло на овца, но в определения момент има и зъл дух, който се опитва да има контрол над душата и тялото на овцата. В такъв случай ние не можем да кажем, че овцата е „зъл дух“ или, че духът на овцата се е слял с духът на злото и те са станали в единение, станали са една личност!

Виж какво се казва в Евангелието на Матей, глава 8, строфи 28- 32:

28 И когато дойде на отвъдната страна, в гадаринската земя, срещнаха Го двама хванати от бяс, които излизаха от гробищата, **твърде свирепи¹², така щото никой не можеше да мине през онзи път. 29 И, ето, извикаха, казвайки: Какво имаш с нас, Ти Божий Сине? Нима си дошъл тука преди време да ни мъчиш? 30 А надалеч от тях имаше голямо стадо свини, което пасеше. 31 **И бесовете**¹³ му се молеха, думайки: Ако ни **изпъдиш**, изпрати ни в стадото свини. 32 И рече им: Идете. **И те [бесовете] като излязоха, отидоха в свините; и, ето, цялото стадо се спусна надолу по стръмнината в езерото, и загина във водата.****

2- Църквата признава, че този, който страда, е човекът, и този, който умира, също е човекът. А това противоречи на идеята за спасение и изкупление, защото човекът е ограничена личност, а Бог не е ограничен. За да се изкупи греха на

¹² Тук в оригинала се споменава: „в които се бяха вселили зли духове“.

¹³ Тук в оригинала се споменава: „И злите духове му се молеха...“

всички човешки същества - според твърдението на Църквата – трябва да бъде пролята кръвта на Божия Син, който е неограничен, но това, което Църквата казва наподобява на следните мои думи: „Ще те ударя с пръчка, после ще се скриеш в колата, после ще удрия колата с тоягата, така всичките удари няма да достигат до теб и ти няма да усещаш нищо.“

3- Църквата казва, че човешката природа е тази, която е била застигната от разпятие и смърт, но понеже божествената природа е била обединена с нея се получило спасението и изкуплението. Това е странно софистично разсъждение! Църквата отрича божествената природа да е засегната от болка или смърт, и след това казва, че понеже божествената и човешката природа са обединети, затова се е случило спасението и изкуплението! Църквата казва също, че след обединяването на двете природи човешкото тяло на Исус е станало тялото на Бог и кръвта му станала кръвта на Бог. Следователно, според тези разсъждения, Бог е този, който е изкупил греха на човечеството на кръста. В книгата Деяния на апостолите, глава 20, стих 28 се споменава: „**да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.**“

Но това са думи на софистичен човек, защото възплъщението и единението означават, че всичко, което може да се случи на човешката природа на Исус, може да се случи и на Божествеността, понеже те са станали една личност. Логично, е, че след като човешката част на Исус е страдала и е била едно с божествената, то това означава, че божествената също е страдала, което означава, че Бог е този, който е страдал. Някой може би ще каже: „Не, Исус е страдал като човешко същество, а не като божествено!“ Аз ще му отговоря: „Ти казваш, че човешката природа на Исус се е обединила в една личност с Божествената природа, тогава следва тази човешка природа да се е превърнала в божествената природа на Бог в човешки вид?“ Или обяснено по друг начин: Аз например имам тяло, душа и ум, така че ако някой ме удари по гърба, тогава аз не мога да кажа, че е ударил човешкото ми тяло и не е ударил душата ми. Това е реч на софистичен философ, защото душата ми е съединена с тялото ми и който удари тялото ми, той всъщност е ударил и душата ми. Независимо дали се каже тялото, душата или ума, той ме е ударил като личност и удара попада върху мен като личност притежаваща тези неща.

Така, че болката, която изпитвало тялото на Исус по време на разпятието и претърпяното унижение преди разпъването на кръст, всичко това трябва да е застигнало и божествената природа на Исус, защото тя е била съединена с човешката му природа и са били едно цяло. Всъщност, в самото начало идеята е била, че Божият син е бил разпънат на кръст, а не обикновен човек.

4- **Църквата казва**, че Божествеността не се е отделила от човешката природа на Исус, нито за миг, нито преди Разпятието, нито по време на разпятието, нито след смъртта, нито в гроба. Според нея божествеността винаги е била неразделно свързана с човешката природа на Исус. Според това мнение

Божествеността останала обединена с мъртвото тяло и с духа, който излязъл от това тяло. Всъщност това мнение потвърждава виждането, че личността на Исус всъщност е личността на Бог, тъй като тялото му е в състояние на вечен съюз и вечна свързаност с Божествеността и човешкият му дух. Също така е във вечен съюз и вечна свързаност с Божествеността, оттук следва да си мислим, че човешкото тяло и човешкият дух на Исус са станали Божествени! Ако църквата каже: „**Не, двете природи не са се смесили и обединили**“, бих казал, че това е типично софистично- философско мислене, тъй като значението на думата „единни, обединени“ е, че те са се смесени. И да се каже, че не са се смесили, означава, че разпнатият е нормалното човешко същество, в което се е вселил ипостаса (лицето) на Сина. Но тук се задава друг проблем, по този начин идеята за изкуплението отпада и губи стойност, защото това изкупление трябва да бъде от личност, която има неограничени власт и възможности.

Пример за това е, че в Библията често се споменава: „**И Светия дух се вселяваше в него.**“ (вижте Коринтяни 1, глава 6, стих 19¹⁴). Тази фраза изобщо не означава, че Светият Дух и човешката личност, в която той се е вселил са станали една личност, но означава, че Светият Дух се е съединил с духа на този човек, за да може той да изрече това, което е вярно.

5- Това, което споменава Кирил Великий в това отношение е следното: „Бог е Словото, което не се е вселило в човек измежду хората, а по-скоро **самият Той е приел съвършена човешка природа**, тяло, животворно, с разумен дух.“ Това означава, че Бог е Словото и Той е дошъл със Своята Божествена природа, но в човешка природа.“- това също е реч на софистичен философ.

Когато Старият завет споменава явяването на Бог на Авраам в човешка форма, това означава, че този човешки облик също е свещен и божествен, защото според писанието появилият се в него е Бог. В Библията се споменава, че Авраам се е поклонил пред тази човешка форма с обърнато лице към тази човешка фигура, и не е вдигнал глава към небето, за да се обърне към Бога. И така, според думите на Кирил ние разбираме, че боят, разпятието и унижението нанесени на Исус, не може да са били само върху човешката природа без божествената природа, защото двете природи са били обединени в личността на Исус. Друг пример: Аз се считам за изцапан и нечист, ако ми се изцапат панталоните и ако се излюеш на ризата ми, това означава, че си наплюл мен! Всички тези описания са недопустими и невъзможни за Превеликия, Съвършения, Неприличащия на нищо и никой Бог – Пречист е Той от всички тези погрешни описания -. Всемогъщия, Всевишния, Само Нему принадлежи славата, могъществото, величието, святостта, почитта и съвършенството, съвършен е Той и няма равен Нему.

Дали наистина Исус е наследил вината за първородния грях?

¹⁴ „Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когато имате от Бога? И вие не сте свои си,“

Друг проблем, възникнал от доктрината за разпятието, изкуплението и идеята за първородния грях е дали Исус е наследил вината за първородния грях, докато е бил човек?

Това е тема, за която няма никакво решение в Библията, затова отново се прибегнало до философията и се измислила нова идея, а именно, че Светият Дух е **пречистил и осветил мястото на съхранение (утробата) в Дева Мария**, така се стигнало до заключението, че се достигнало до съвършена чистота и новороденото не е наследило вината за първородния грях от майка си. Ето така от нейната кръв се родило тяло, в което се въплътил единствения божи син. Това въплащение е било от самото начало на зачеване в утробата на Дева Мария. Ние отговаряме на това философско твърдение: „Това е софистична философия и манипулация. Това е игра на думи и понятия и изобщо не съществува в рамките на четирите евангелия, откъде са го взели? Каква е връзката на утробата на Дева Мария с първородния грях? Те казват, че Светият Дух се е слял с тяло от нейната утроба и така с това обедние се появил божия син, така че как би могло това тяло да не носи първородния грях, след като е от кръвта на майка си, която носи този грях? Кое трябва да се вземе под внимание, дали утробата на Дева Мария или кръвта ѝ? Защо и нейната кръв не е осветена и свещена? Защо утробата на Дева Мария не е осветена и свещена? Всъщност, защо не е пречистена утробата на първата жена Ева и по този начин никой от хората да не носи вината за първородния грях? Ако те кажат, че хората, които са дошли от утробата на Ева са от потомците на Адам и затова са наследили първородния грях, ние ще им кажем: Защо тогава Бог не е сътворил други хора в утробата на Дева Мария, които да не са от потомците на Адам и да не носят бремето на първородния грях? По този начин първородният грях няма да се предава повече?” Всъщност всички тези размишления, теории и разбирания са философски и колкото повече се упорства и задълбочава в тях, толкова повече се изпада в по-големи проблеми и безизходици.

Защо Адам не е бил разпънат на кръст?

Ако първоначалният грешник е бил Адам, защо той не е бил разпънат и въпросът да е приключил още тогава? По този начин той ще откупи сам собствения си грях, преди той да бъде предаден и оставен в наследство на бъдещите поколения.

Освен това въпросът за първородния грях, който се предава от поколенията, е много наивна идея. Всевишния Бог е Всесправедлив, Той не наказва един човек за греха на друг, не наказва децата за греховете на родителите им. Това го няма нито в божествения, нито в човешкия закон, а по-скоро е несправедливост и огромен гнет. Очевидно е, че такъв вид несправедливост е недопустима за Бог, Всесправедливия, Превеликия, Многоорощавация, Милосърдния.

И когато попиташ Църквата, защо поколенията са наследили вината на своя баща Адам, отговорът на църквата е нито логичен, нито задоволителен, дори за ума на

дете. Тя ще каже, че всички хора са били вътре в тялото на Адам и по този начин са били част от него, и трябва да поемат вина за извършения грях. Задавам си въпроса: Ако един светец има покварени синове, те ще влязат ли в Рая наследявайки баща си в праведността, благочестието и добрите му дела? Всеки човек е обвързан с делата си и ако човек е праведен, ще му бъде въздадено добро за делата му, но синовете му не го наследяват. И ако той е покварен човек, тогава наказанието за неговата поквареност е върху него и не се пренася върху синовете му.

В Библията, Езекиил, книга 18, след 19 строфа се споменават думите на Бог: **„19 Но вие казвате: Защо не понеса синът наказанието на бащиното си беззаконие? Когато синът е постъпвал законно и право пазил всичките Ми повеления и ги е извършвал, той непременно ще живее. 20 Душата, която греша, тя ще умре; синът няма да понесе наказанието на бащиното беззаконие, нито ще понесе бащата наказанието на синовото беззаконие; правдата на праведния ще бъде за него, и беззаконието на беззаконника ще бъде за него.“**

Ако приемем, че първородният грях е само един грях, който унищожил човечеството, тогава какво да кажем за големите грехове, които биват извършвани непрестанно, кой ще бъде разпънат за кръст за изкуплението им?

Всички Божии заповеди трябва да се уважават и почитат, а заповедта се почита като се спазва, и по този начин се почита и издалия тази заповед. Бог е заповядал на Адам да не яде от това дърво, не защото е дървото на познанието или на безсмъртието или нещо подобно, а за да го изпита, или по-скоро заради: „прави“ и „не прави“. Тоест, Бог е забранил да се яде от това дърво, за да се придържат Адам и Ева към Божиите заповеди и да странят от Божиите забрани. Но когато сатана нашепнал на Адам и жена му да ядат от това дърво, за да ги накара да не се подчиняват на Божията заповед поради завистта си към тях, тогава Адам и жена му нарушили Божията заповед, не се подчинили и Бог ги прогонил от Рая и ги изпратил и тримата, Адам, Ева и сатаната, на Земята. Единствения Бог казва в последната низпослана от Него небесна книга: **„И рекохме: “О, Адам, пребивавай с жена си в Рая и яжте оттам в доволство, откъдето пожелаете, но не приближавайте до онова дърво, та да не станете угнетители!” А сатаната ги подмами да се подхлъзнат и ги извади от Рая, където бяха. И казахме: “Напуснете врагове един на друг! За вас на земята има пребивание и ползване до време.” И получи Адам слова от своя Господ, и Той прие покаянието му. Той е Приемания покаянието, Милосърдния. Казахме: “Напуснете оттук всички! И дойде ли при вас напътствие от Мен, за онези, които последват Моето напътствие, не ще има страх и не ще скърбят.“¹⁵**

¹⁵ Свещения Коран, глава Кравата: 2/ 35 – 38.

Но според Библията, за да може Бог да прости този първороден грях, той трябвало да изпрати Своя син, за да умре на кръста. Разсъждавайки по този начин се питаме следното: След като за едно ядете от забранено дърво изкуплението е Бог да изпрати син и той да бъде убит разпъвайки го на кръст, тогава какво е изкуплението за по- големите грехове като политеизъм, езичество, богохулство, неверие и убийство, политеизма и неверието са най- големите грехове?! Политеизма е пагубен грях, който Бог строго забранява както в Стария завет, така и в Свещения Коран. Бог ни напомня в Стария завет, че Израйлевия род са изпадали през вековете в идолопоклоничество, политеизъм и езичество. Споменава ни също, че понякога ги наказвал с плен и с това, че давал на враговете им да имат власт над тях, и още ред наказания. Споменава ни също, че когато те се покаявали и са молели за прошка, Той им опрощавал и им приемал покаянието. Въз основа на това, идеята, че изкуплението за яденето от забраненото дърво е Божия син да бъде разпънат на кръст и да намери смъртта си на него, е крайно нелогична, ирационална и дори неправдоподобна идея! Тази фълшива идея изобразява Всемогъщия Бог – Пречист е Той – като неспособен да опрощава и обичащ да отмъщава – Пречист е Той и Превисоко е от това. Тя ни внушава, че едва ли не Бог е постъпил несправедливо и с гнет към сина Си, който бива наказан за греха на друг, въпреки, че няма никаква вина за него!

Концепцията за Исус в юдаизма противоречи на идеята за разпятието и изкуплението:

Месията Исус според юдаизма е пратеникът и царят, когото Бог им обещал и който ще седне на трона на Давид и ще царува над неговия народ. В Стария завет не се съдържа абсолютно никаква препратка или дори най- малък знак за доктрината на разпятието и изкуплението, и че ще дойде ипостас наричан "Божий Син", за да бъде разпънат на кръст, да умре и да спаси човечеството.

Шеста глава

Доказателствата на последователите на Троицата

1- Формата на множествено число в Стария завет:

Някои свещеници цитират думи от Стария завет, като това, което е споменато книгата „Битие“, че Божието име е **"Елохим"**, дума, която е в множествено число, също и: **" Да създадем човека по Нашия образ"**¹⁶, Те се аргументират, че тук се говори в множествено число, но тези свещеници пропускат факта, че формата за множествено число на много езици е формата за придаване на величие и почит. Затова ние намираме в Свещения Коран стихове, които говорят за Всемогъщия Бог в множествено число, но въпреки това нито един мюсюлманин не разбира, че има повече от един бог, и не разбира от тези текстове, че те са довод за троица. Това, което разбират всички мюсюлмани, е, че множественото число доказва величието и извисеното положение на Аллах. Веднъж проведох диалог с европейски свещеник, който искаше да ми докаже, че доктрината за Троицата се намира в Свещения Коран. Той ме попита: „Защо има стихове в Корана, които говорят за Бог в множествено число?“ Отговорих му: „Това е точно както е в родния ти език формата за множествено число, когато говориш на един човек с цел уважение и почит, ти му говориш в множествено число.“ Той замълча и не каза нищо.

2- Свет, Свет, Свет:

Често съм чувал тази фраза от свещеници като доказателство за Троицата, тя се съдържа в книга Исая, глава 6, стих 3: **„¹ В годината, когато умря цар Озия видях Господа седнал на висок и издигнат престол, и полите Му изпълниха храма. ² Над Него стояха серафимите, от които всеки имаше по шест крила; с две покриваше лицето си, с две покриваше нозете си, и с две летеше. ³ И викаха един към друг, казвайки: - Свет, свет, свет Господ на Силите! Славата Му пълни цялата земя.“** Честно казано, когато видя фрази като тази да се използват като доказателство, силно съжалявам тези, които се аргументират с тях. Нима три пъти да се прослави Господ означава да се направи от един Господ да има три Господа? Мюсюлманите след всяка молитва прославят Господ тридесет и три пъти, възхваляват Го тридесет и три пъти, възвеличават Го тридесет и три пъти, нещо повече, когато умоляват Бог с молба, те повтарят името Му, за да изявят смирението и покорството си пред Него. Нима това може да бъде доказателство, че има повече от един Бог или, че Той има различни лица? Дали всички от Израилевия род и пророците им са разбирали от **„Свят, Свят, Свят“**,

¹⁶ Битие: 1/ 26.

че означава, че има трима богове? Нима този, който цитира тези думи аргументирайки се, не вижда, че след думата Свет е изписано Господ на Силите? Това доказва, че се говори за един- единствен Бог, а не за три!

3- Формулата за кръщение в Троицата:

Свещениците цитират като аргумент текста от Евангелието на Матей, глава 28, строфа 19: „Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух,“, но надеждността и достоверността на този текст е въпрос на силно разногласие между свещениците. Част от тях са се заели сериозно да докажат надеждността и достоверността му като цитират ръкописи, датиращи от четвърти век, по-специално след Събора в Никея, като например Синайската и Ватиканската версии (въпреки че самите те заявяват, че тези версии имат грешки, защото противоречат на настоящия Нов завет, който е наличен на много места по света). Други свещеници твърдят, че това е чужд текст от Евангелието на Матей и че не е намерен в преписа на оригиналното Евангелие на Матей, който датира от преди Никеийския събор. Аргументирайки се, те цитират цитат от Евсевий Кесарийски по отношение на същата строфа 19- та от Евангелието на Матей в книгата му „История на Църквата“, книга трета, пета глава: „Идете и направете ученици от всичките народи в Моето име”¹⁷ Тази строфа от Евангелието на Матей е писана много пъти от Евсевий в книгите му и нито веднъж, както и вие може да видите, не е написал: „кръщавайте ги“, а по-скоро винаги е писал: „и направете ученици от всички народи“. Също така, никъде не е писал или казал: „В името на Отец, Сина, и Светия Дух.“, а на всякъде е използвал само: „в Моето име“.

Уважаеми читателю, може сам да потърсите информация за спора в надеждността на тази строфа от Евангелието на Матей. Това е разногласие, което може да бъде обяснено надълго и нашироко, но заключението е, че не е възможно и не е допустимо да се изгради доктрина в християнството като доктрината за Троицата на базата на тест, чиито надеждност и достоверност са спорни.

Целта ми от споменаването на тази строфа и спора за нейната достоверност, е да накарам читателя да не приема всякави вярвания, доктрини и убеждения, от най- различни източници, сякаш са правилни, достоверни и неподлежащи на оспорване. Човек винаги трябва да бъде напълно убеден в достоверността на всяко вярване, убеждение или ако щете и доктрина го наречете, в които вярва.

Освен това, дори този стих да присъства в оригиналната версия, той изобщо не доказва, че Исус притежава някаква божественост. В строфата се говори за формулата на кръщението. От доказателствата, които потвърждават, че това е чужд текст, който е бил добавен към Евангелието на Матей, е факта, че формулата за кръщението се съдържа в Новия завет, който е потвърден от Павел и Петър, но

¹⁷ История на Църквата на Евсевий Кесарийски- Книга: 3, Глава 5 – Последната обсада на евреите след Христос, точка: 2.

в него винаги се споменавало само името на Исус. Вижте „Деяния на апостолите“, глава 19, стих 3: „³ И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Иоановото кръщение. ⁴ А Павел рече: Иоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал на людетe да вярват в Този, Който щеше да дойде подир него, сиреч, в Исуса. ⁵ И като чуха това, кръстиха се в името на Господа Исуса.“ Вижте също „Деяния на апостолите“, глава 8, стих 14: „¹⁴ А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петра и Иоана, ¹⁵ които, като слязоха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух; ¹⁶ защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име.“ Вижте също „Деяния на апостолите“, глава 2, стих 38: „³⁸ А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух.“ Вижте също „Галатяни“, глава 3, стих 26: „²⁶ Защото всички сте Божии чада чрез вяра в Исуса Христа. ²⁷ Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христа, с Христа сте се облекли.“

Освен това, едно от най-силните доказателства, че този текст „и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух“, е измислен и добавен към Библията, и изобщо не е казан от Исус /мир нему/, е, че Евангелието на Матей споменава този текст в диалога на Исус /мир нему/ с неговите ученици, след случката с предполагаемото възкресение. Но ако разгледаме същия диалог в Евангелието на Марк, глава 16, стих 15, ще видим следното: „¹⁵ И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар. ¹⁶ Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден.“ Същия диалог е споменат и в Евангелието на Лука, глава 24, стих 46: „⁴⁶ И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, ⁴⁷ и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим. ⁴⁸ Вие сте свидетели на това.“ Същия диалог го има и в Евангелието на Йоан, глава 20, строфа 21: „²¹ И Исус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. ²² И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. ²³ На които простите греховете, простени им са, на които задържите задържани са.“

Някой може да каже, че Исус /мир нему/ е казал всичко това и след това всяко евангелие е предало част от неговия диалог с учениците му. Аз ще му отговоря: „По този начин ти създаваш пето евангелие на име: „Евангелието според твоего собствено повествование.“ Диалогът във всяко евангелие противоречи на диалога в другите евангелия! Дори ако прочетете историята за възкресението на мъртвите, спомената в евангелията, Вие ще откриете големи противоречия между тях. Нещо повече, ако четете внимателно споменатите истории в Четирите Евангелия и направите сравнения по между им, така както са в четирите Евангелия, ще намерите големи различия и огромни противоречия.

4- И тия тримата от троицата са едно:

Свещениците цитират текста от първото писмо на Йоан, глава 5, стих 7: „⁷ **Защото Трина са, Които свидетелствуват на небето: Отец, Слово и Светий Дух; и Тия Тримата са Едно.**“

Всъщност този стих не се споменава в нито един от древногръцките ръкописи, по-скоро е бил коментар, написан в страничното поле на страницата в превода на латински език и датира от пети век след новата ера. Но с течение на времето Католическата Църква е предпочела да добави този коментар в Библията и да му придаде святост, правейки го стих от Библията, за да може да убеди хората да повярват в доктрината за троицата.

През 1502 г. сл. н. е. кардинал Франсиско Хименес де Сиснерос назначава двадесет и два екипа Испански преводачи, за да съставят Библията на четири езика, а именно гръцки, иврит, арамейски и латински, така че всяка страница да съдържа четирите езика в четири паралелни колони. По този начин се създава това, което е известно като "Комплутенска полиглотна библия". Еразъм Ротердамски е отговорен за гръцкото издание, което всъщност се явява първото издание на Библията на гръцки език. Първото издание на Еразъм, както и последвалото го второ негово издание, се издават, без да се съдържа в тях този стих от Посланието на Йоан - глава 5, стих 7 -. В по-късен период Католическата Църква строго настояла Еразъм да го добави в третото си издание, но той отказал, като се рагументирал с това, че не може да намери този стих в нито едно от гръцките ръкописи. Обаче след продължителен силен натиск от страна католическата църква, тя го принуждава да се съгласи и така третото издание се издава съдържайки този стих!

Тъй като версията на крал Джеймс се основава на английски превод, тя всъщност е въз основа на третото издание на Еразъм и в нея се намира този добавен стих. Що се отнася до немския превод на Мартин Лутер, който е въз основа на второто издание на Еразъм откриваме, че в него този стих липсва.

Този добавен стих все още присъства в много версии на Библията по целия свят, въпреки знанието на Църквата, че това е измислен и добавен стих, който не присъства в нито един от афтеничните стари ръкописи! Обаче, наред с това има и много версии, които са изтрили този стих, защото знаят, че той не е от Священото Писание и е добавен към Библията, като например преработената стандартна версия (RSV), в която пише:

“7 And the Spirit is the witness, because the Spirit is the truth. 8 There are three witnesses, the Spirit, the water, and the blood; and these three agree.”

„⁷ и Духът е, Който свидетелства, понеже Духът е истината. ⁸ Защото три са, които свидетелствуват: Духът, водата и кръвта; и тия три са съгласни.“

5- Религиозни текстове потвърждаващи съществуването на Светия Дух:

Библейските текстове, които говорят за съществуването на Светия Дух, не могат да се използват като доводи доказващи доктрината за Светата Троица, нито могат да се използват за доказване на някаква божественост на Исус или Светия Дух. Ако прочетем всички библейски стихове за Светия Дух внимателно, ще видим, че от тях не се разбира, че трябва да се обожествява Светия Дух и те изобщо не ни говорят за Света Троица или за това, че Бог има три лица – Пречист е Той.

Имайте предвид, че мюсюлманите също вярват в съществуването на Светия Дух. В Корана Всевишният Аллах казва: **"...и дадохме на Исус, сина на Мария, ясният знак, и го подкрепихме със Светия дух."**¹⁸ Това, което се разбира в Корана под Светия Дух е ангелът Гавриил, ангелът, чрез който Бог е изпращал посланието и подкрепата Си към пророците и пратениците. Също така Бог го е изпратил към Мария, майката на Исус. Всевишният Аллах казва в Свещения Коран:

- 16. И спомени [о, Мухаммед] в Книгата Мария, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток.**
17. И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух [Гавраил], който ѝ се представи като съвършен човек.
18. Рече тя: "Всемилоствия да ме опази от теб! Ако си богобоязлив..."
19. Рече [ангелът]: "Аз съм само пратеник на твоя Господ, за да те даря с пречисто момче."
20. Рече: "Как ще имам момче, щом не ме е докосвал мъж и не съм блудница?"
21. Рече [ангелът]: "Тъй каза твоят Господ: "Това за Мен е лесно. И за да го сторим знамение за хората, и милост от Нас. Това е предрешено дело."¹⁹

На друго място в Корана Всевишният казва:

- 192. Този [Коран] е низпослан от Господа на световите.**
193. Спусна го довереният Дух [Гавраил]
194. в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите.²⁰

И казва също – Всевишен е Той -:

- 102. Кажете [о, Мухаммед]: "Светият Дух [Гавраил] го низпослава от твоя Господ с истината, за да укрепи вярващите, и за напътствие, и радостна вест за мюсюлманите."²¹**

И казва също – Всевишен е Той -:

¹⁸ Свещения Коран, сура Ел- Бакара [Кравата] 2/87.

¹⁹ Свещения Коран, Сура Мерйем [Мария] 19/ 16 – 21.

²⁰ Свещения Коран, сура Еш- Шуара [Поетите] 26/ 192 – 194.

²¹ Свещения Коран, сура Ен- Нехл [Пчелите] 16/ 102.

110. Когато Аллах рече: “О, Исус, сине на Мария, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух,...”²²

В благородно предание от последния Пратеник Мухаммед /Аллах да го благослови и с мир да го дари/ се споменава, че когато поета Хассан ибн Сабит²³ отговарял с чудотворна поезия на езичниците от племето Курайш, той му казал: „О, Хассан! Отговаряй вместо Пратеника на Аллах! О, Аллах, подкрепи го със Светия Дух!“²⁴

Но част от Богословите и Свещениците може да ни отговорят с два много важни религиозни текста, че Гаваил не е Светия Дух. Те се намират в Евангелието на Матей и на Лука. В Евангелието на Матей, глава 1, стих 18 – 23 се споменава следното: „¹⁸ А рождението на Исуса Христа биде така: след като бе сгодена майка му Мария за Иосифа, преди да бяха се съединили тя се намери непразна от Светия Дух. ¹⁹ А мъжът ѝ Иосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно. ²⁰ Но, когато мислеше това, ето, ангел от Господа му се яви насъне и каза: Иосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зачнатото в нея е от Светия Дух. ²¹ Тя ще роди син, когото ще наречеш Исус; защото Той е Който ще спаси людете Си от греховете им. ²² А всичко това стана за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка който казва: ²³ "Ето девицата ще зачне и ще роди син; И ще го нарекат Емануил" (което значи, Бог с нас). “

В Евангелието на Лука, глава 1, стих 30 – 35 се споменава следното: „³⁰ И ангелът ѝ рече: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. ³¹ И ето, ще зачнеш в утробата си и ще родиш син, Когото ще наречеш Исус. ³² Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давида. ³³ Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край. ³⁴ А Мария рече на ангела: Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам? ³⁵ И ангелът в отговор ѝ рече: Светият Дух ще дойде върху ти, и силата на Всевишния ще те осени; за туй, и светото Онова, Коего ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син.“

Обаче, тези два текста ни довеждат до много важен въпрос, а именно дали Исус е Божи Син или е Син на Светия Дух? Обърнете внимание на текста, който гласи: „непразна [бременна] от Светия Дух“, „зачнатото в нея е от Светия Дух“, „Светият Дух ще дойде върху ти,...“. След като, според тези стихове, тя е забременяла от Светия Дух, тогава Светия Дух трябва да се нарича „Баща“ или

²² Свещения Коран, сурата Ел- Майде [Трапезара] 5/ 110.

²³ Виден сподвижник и другар на Пратеника /Аллах да го благослови и с мир да го дари/, които имал огромна дарба за поезия и отговарял подобаващо на езичниците, които нападали Пратеника и вярващите. От неговата поезия се повлиявали много от езичниците, именно поради тази причина Пратеника /Аллах да го благослови и с мир да го дари/ му предостъпва той да им отговаря, вместо него. И понеже езичниците са го нападали с най- различни поезии, обиди и неприлични фрази, това е било причина Пратеника /Аллах да го благослови и с мир да го дари/ да помоли Бог [Аллах] да го подкрепи със Светия Дух, Ангела Гавраил.

²⁴ Сборника с предания: „Сахих ел- Джамиа“.

„Отец“. Защо Бог бива наричан „Отец“ след като според тези стихове не е Отец? И ако някой каже, че Светият Дух е Духът на Отца, така той изцяло анулира тезата за Светия Дух и прави Светия Дух част от Отца. Така той прави Бог и Светия Дух да бъдат един ипостас (една личност). Тогава най-вероятно ще каже: „Не, те не са един ипостас, а два. Исус е роден от Отца (Бог), но ролята на Светия Дух е била ограничена в предаването на сина в утробата на Мария.“ Ако заявите това, тогава вие признавате тезата спомената в Корана, а именно, че Светия Дух е само пратеник от Бог, който изпълнява заповед от Бог, а не е самият Бог. Това, което споменава Корана в това отношение, е, че Светия Дух е архангел Гавраил, който е бил изпратен от единствения Бог към Мария, за да се осъществи чудотворното зачеване на Мария с пратеника Исус.

Освен това, ако кажеш, че Исус е Божият син, ще разбера какво имаш предвид (въпреки че не съм съгласен с твоето виждане). И ако кажеш, че Исус е вечен и несътворен Божи Син, и че Той е небесно същество, и че е едно от трите лица на Бога, отново ще те разбера какво имаш предвид (макар че не съм съгласен с твоето виждане). Но ако ми кажеш „зачнатието в нея е от Светия Дух“, тогава ще ти кажа: „Изобщо не разбирам на какъв език говориш, защото думите, които изричаш са надминали човешкия ум и са надминали всичко свързано със здравия разум! Къде е вечното несътворено небесно същество, което наричаш син? Ако ми кажеш, че синът се е въплътил във формата на плод в утробата на Дева Мария ще разбера този език, но тук не говориш за въплъщението на Сина, по-скоро ти напълно отхвърли съществуването на Божи Син на първо място и след това ми говориш за процеса на създаване на Сина в утробата на Мария. Това е нещо, което напълно премахва възможността атрибута на божественост и вечност да се отнася за Исус, тъй като библейския текст не казва: „И синът се всели в утробата ѝ“ или „синът се въплъти в утробата ѝ.“ По-скоро той гласи: „Намерих я бременна от Светия Дух.“ Той също така гласи: „Светият Дух ще дойде върху ти, и силата на Всевишния ще те осени;“ “. Тук библията ни говори за две небесни същества (ипостаса) и не ни споменава къде е третото небесно, вечно живо същество (ипостасът на Сина)! И ако кажеш, че новороденото е човешко същество, аз ще те попитам: „В такъв случай къде е божествеността? Нали каза, че Исус е свършен човек и свършен Бог? Нима не казваш, че има две природи, човешка и божествена? Аз разбирам, че детето, което се е родило от Мария е с човешка природа, но ти не споменаваш къде е Божествеността в този момент! Нима божествения сим има нужда от Светия Дух, за да бъде заложен в утробата на Дева Мария? Няма ли е възможността сам да слезе и да се заложи в утробата ѝ? И ако кажеш, че Светият Дух и Синът са самият Бог, ще те попитам: „Нима вие не вярвате, че Отец не е Синът и Синът не е Светият Дух, но всички те са Бог? Ако ти ми кажеш, че Светия Дух е заварил Дева Мария вече забременяла, бих ти отговорил: „Тя не може да бъде зачната със Светия Дух от Светия Дух. Също така тя не може да е зачната с Бог от Бог – Пречист е Той от това.““

Доктрината за Троицата се основава на софистика и няма нищо общо с разума или вярата. Това е нелогична и неразумна доктрина, в която църквите изискват от християните да вярват, въпреки, че не могат да я обяснят и разберат. И така, защо

те не вярват в религиите на червенокожите американски индианци или в други религии, които нямат разумно и логично обяснение и са напълно неразбираеми.

Бих искал да коментирам факта изразяващ се в това, че двата гореспоменати текста от Библията правят разлика между Светия Дух и Божия ангел. В такъв случай, как е възможно Светият Дух да бъде Архангел Гавриил? Нека отговоря на това нещо:

Първо: Евангелията не са надежден източник, така че не може да се приеме за източник всяка дума, буква или фраза от тях. Ще докажа това – с Божията воля – по-нататък, споменавайки противоречията между четирите евангелия в разказването на едни и същи разкази. Следователно произхода и значението на фразата, в която се споменава, че Дева Мария е зачената от Светия Дух, може да се обяснят при прочитането на Свещения Коран. Всевишния и Превелик Бог казва: **„И [спомени Мариам] онази, която се опази девствена и в която вдъхнахме от Нашия дух, и сторихме нея и сина ѝ знамение за световете.“**²⁵ Тоест: „О, Пратенико Мухаммед, спомени историята за Мария /мир нея/, жената, която пазеше съкровено си от блудство, спомени как Бог изпрати Гавраил при нея, и той вдъхна в нея Дух от Него – чрез Неговата повеля – и тя зачена Исус. Спомени как Бог направи тя и сина ѝ да бъдат знамение към всички хора за Неговите Сила и Величие, защото за Бог няма невъзможни неща, не е трудно за Него да сътвори дете, без то да има баща.“

Второ: Четирите евангелия не са откровение от Бог, тъй като ако погледнем написаното преди сиховете, който споменахме от Лука, глава 1, номер 30 - 35, ще намерим следното: **„¹ Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено потвърдените между нас събития, ² както ни ги предадоха ония, които отначало са били очевидци и служители на евангелското слово, ³ видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле, ⁴ за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван.“**

Тези стихове от Евангелието на Лука доказват, че е писмо, написано от неговия автор с личен мотив и няма нищо общо с каквото и да било откровение от Светия Дух, както твърди Църквата. Ето, самото евангелие признава, че не е откровение.

6- Божия Дух, Светия Дух и Месията Исус:

Докато християните казват, че вярват в един Бог и че тяхната религия е монотеистична религия, чуваме в една от проповедите на Папа Шануда, познат още като Папа Александрийски и патриарх на цяла Африка на Светия апостолски престол на св. Марк Евангелист от Александрийската коптска православна църква, да казва следното за Светия Дух:

²⁵ Свещения Коран Ел- Енбия [Пророците] 21/ 91.

„Кой е Светият Дух? Светият Дух е **Святият Дух на Бог**, той е Духът на Христос, духът на истината, духът на Утешителя или Параклета, той е третото лице в Светата Троица и е ипостас на живота. Ние казваме, че **Бог е жив чрез Своя Дух**... Светия Дух се споменава в Стария завет, в първата глава на Библията, там ще намерите в (Битие, Глава 1, стих 1:) **„¹ В начало Бог създаде небето и земята. ² А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.“** Божият Дух е този, който даде живот на цялата вселена... Искам да Ви разкажа малко за Светия Дух, защото много хора **се молят на Бог Отец** и много хора **се молят на Сина**, но рядко срещана е връзката между хората и **Светия Дух**. Затова трябва да познавате добре значението на **Светия Дух**, за да имате връзка с Него.”

Ние коментираме казаното от него по следния начин:

Първо: Нима папа Шенуда тук не призна, че християните са се отдали на поклонението си на Отца и Сина и са изоставили поклонението си на Светия Дух? Това негово изказване не води ли ни до мисълта, че християнската вяра не кара хората да вярват само в Един- Единствен Бог, а ги подтиква да обожествяват три бога? Нима Единствения Бог не казва в Свещения Коран: **„Кажете [о, Мухаммед]: „Ако имаше заедно с Него други богове, както казват, тогава те щяха да търсят път към Владетеля на Трона.““²⁶** И нима не казва – Всевишен е Той -: **„Аллах не се сдобил със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделеят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват““²⁷**

Още по- странното е, че една християнка е чула лекцията на епископ Шенуда и след известно време се обадила на телевизионно предаване, в което участвал друг известен свещеник и го попитала: „Трябва ли да се молим на Отца, след това на Сина и след това на Светия Дух?“

Той отговорил, че една молитва се отправя едновременно и към тримата, защото те са свързани като три електрически проводника, които се събират в един щепсел, ако вкараш щепсела в контакта, тогава тока ще стигне и до трите проводника едновременно.

Изказването на този свещеник е напълно противоречиво на изказването на Папа Шануда!

Нещо повече, всичките негови думи са погрешни, както и примера му, защото той се опитва да оприличи молитвата с тока, който достига до три кабела едновременно. По този начин той отхвърля, че вярва само в един- единствен Бог и потвърждава, че вярва в три Бога и молитвата му ще достигне и до тримата едновременно. Така този свещеник оподобява трите ипостаса (лица) с три независими един от друг проводника, който ги обединява това, че са обединени и

²⁶ Свещения Коран, Ел- Исра [Нощното пътешествие] 17/ 42

²⁷ Свещения Коран, Ел- Му’мину [Вярващите] 23/ 91.

свързани в един контакт. Но логически това не ги прави един проводник, те си остават три независими един от друг проводника, въпреки, че са в една обвивка и се свързват в един контакт!

Второ: По отношение на думите „и Божият Дух се носеше над водата.“, нима всички пророци на Стария завет са били в заблуда и никой от тях не е разбрал, че „Божият Дух“ означава трети ипостас (трето лице)? Троицата не се среща абсолютно никъде при Израилевия род, а само в християнската религия. Всъщност доктрината за троицата е утвърдена чак през четвърти век, след създаването и измислянето на много крехки и недостоверни аргументи, чрез които да се докаже. И ако ти твърдиш, че „Божият Дух“ означава „ипостасът на Светия Дух“, тогава какво ще кажеш за: „Божият раб“, „Божието чадо“, „Божият ангел“, „Божият пратеник“, „Божие царство“, „Божи рай“, „Божие блаженство“. Всички тези Божи създания се приписват на Всемогъщия Бог, заради указването на чест и почит към Него. Ако кажем: „Божието Величие“, „Божията воля“, „Божието знание.“, ние тук говорим за качествата на Всемогъщия Бог. Но духът не е един от атрибутите (качествата, описанията) на Всемогъщия Бог, а по-скоро е едно от Божиите творения. Той бива добавен към Всемогъщия Бог в някои текстове, защото Бог го създал, Той го владее и добавянето му към Него е израз на величие, чест и почит към Него. Единствения Бог, Истинския Бог е Този, Който е сътворил духът, Той властва над него, той го прибира, когато пожелае и го изпраща, когато пожелае. Никой от хората няма право да описва Всевишния Бог с друго, освен с това, с което Той Сам се описва.

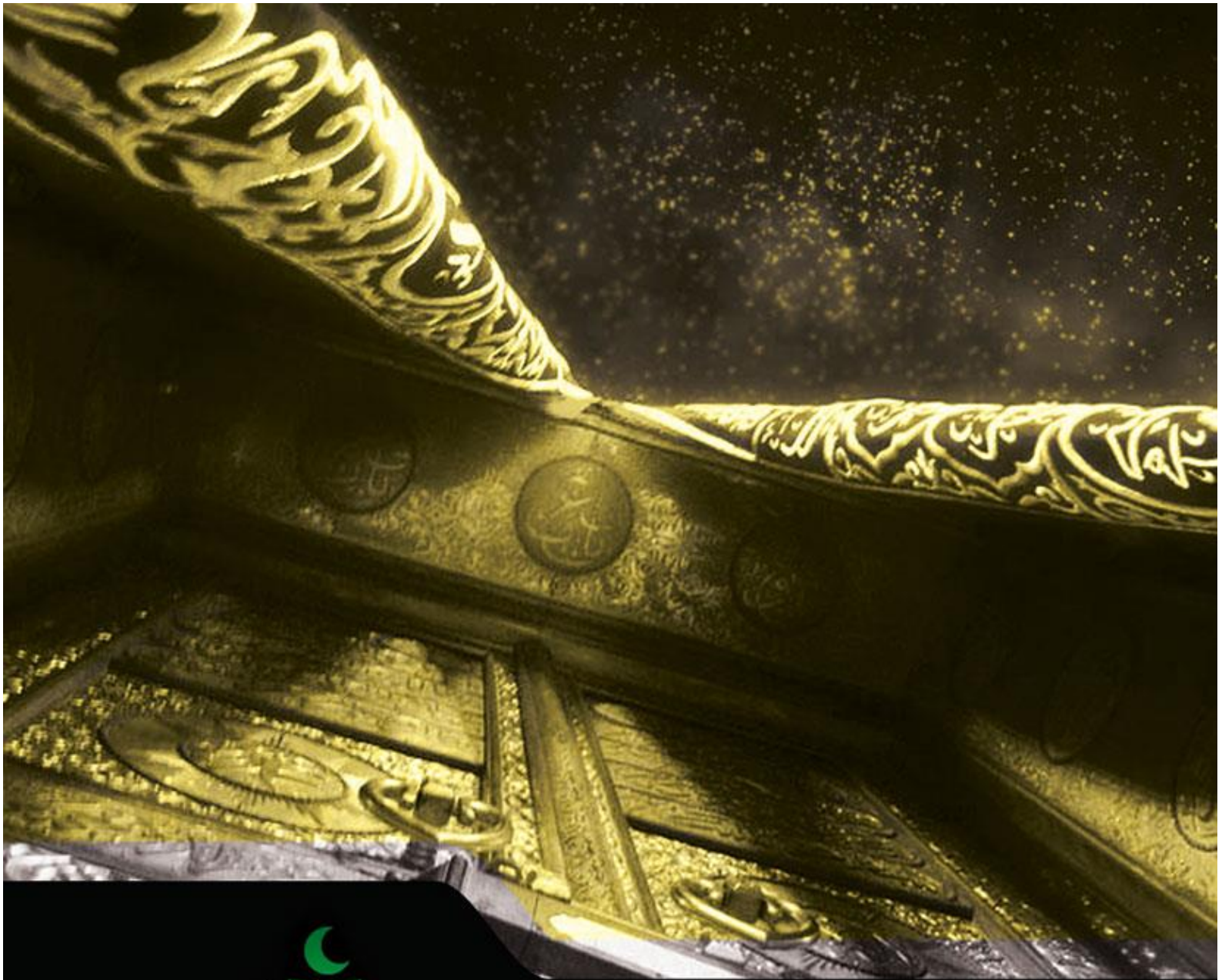
Един от най-известните учени в Исляма наричан ибн Ел- Каййим /Бог да се смил над него/ пише в книгата си „Духът“, в седемнадесета глава на име „Дали духът е без начало или е сътворено творение от Бог“, следното:

„Това е въпрос, който може да бъде причина да се подхлъзне и отклони в грешка всеки учен, той е причина да изпадат в заблуда огромни групи хора от потомците на Адам и е причина да бъдат напътени от Бог последователите на Неговият Пратеник, хората следващи явната истина и неуспоримата правота. Всички пратеници и пророци /мира и благослова на Бог да са над тях/ са били на едно мнение и в пълно единодушие, че духът е новосъздаден, той е творение от Божиите творения, подвластен е на Бог и Бог се грижи за него. Това е добре известно от религията на всички пратеници и пророци /мира и благослова на Бог да са над тях/, както е известен и факта, че света е сътворен и е Божие творение. От основните неща в религията на всеки един от тях, е, че светът не е съществувал и е сътворен, и че възкресението на телата е реално, и че само Бог е Създателят на всичко и всяко нещо, освен Него е Негово творение. Няма абсолютно никакво разногласие сред мюсюлманите, че духа, които е бил в Адам и децата му, както и в Исус, и във всеки един човек- потомък на Адем е творение от Божиите творения. Бог го е сътворил и след това го приписва на Себе Си, така както припица на Себе Си останалата част от Неговите творения.

Всевишния Бог (Аллах) казва: „ И подчини Той за вас всичко на небесата и всичко на земята, всичко е от Него. В това има знамения за хора мислещи. “²⁸“

Слава на Всевишния Бог, книгата бе завършена!

²⁸ Свещения Коран, Ел- Джасийе [Коленопреклонната] 45/13.

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM